

Sygnatura akt III U 293/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 12-09-2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Anna Walczak- Sarnowska**

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy Lila Andrzejewska

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 2-09-2014r. w Koninie

sprawy **Firmy Usługowo-Handlowej (...)**

z udziałem ubezpieczonej K. P. (1)

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o podleganie ubezpieczeniom

na skutek odwołania **Firmy Usługowo-Handlowej (...)**

z udziałem ubezpieczonej K. P. (1)

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 7-02-2014r. znak: (...) decyzja nr (...)

1. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza iż ustala że K. P. (1) jako pracownik u płatnika składek T. –B. T. B. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu, wypadkowemu od dnia 1 sierpnia 2013r.
2. Zasądza od pozwanego na rzecz odwołującego kwotę 258 zł - tytułem zwrotu kosztów procesu .

Sygn. akt III U 293/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. decyzją z dnia 7 lutego 2014 roku znak: (...) stwierdził, że K. P. (1) na podstawie art. 6 ust.1, art.11 ust.1, art.12 ust.1 , art.13 pkt. 1 art. 38 ust. 1 i art. 83 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych nie podlega jako pracownik u płatnika składek T. T. B. J. (...) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od dnia 1 sierpnia 2013 roku .

Od decyzji odwołanie wniósł płatnik składek T. T. B. wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji w całości i przyznanie prawa do objęcia K. P. (1) pracowniczym ubezpieczeniem społecznym w okresie od dnia 1 sierpnia 2013 roku .

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego podnosząc, że zatrudnienie wnioskodawczyni miało charakter fikcyjny i

nastąpiło w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego, a nie świadczenie pracy. Takie działanie w ocenie organu rentowego jest sprzeczne ze społeczno- gospodarczym przeznaczeniem prawa w myśl art. 8 kodeksu pracy i nie korzysta z ochrony.

Sąd wezwał ubezpieczoną K. P. (1) do udziału w sprawie, przesyłając odwołanie oraz odpowiedź na odwołanie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

T. B. od 1999 roku prowadzi działalność gospodarczą w zakresie budownictwa i działalność ta polega na montażu klimatyzacji centralnego ogrzewania. Działalność ta prowadzona jest w J.. W roku 2013 odwołujący zatrudnił 2 pracowników na stanowiskach pracowników budowlanych, a w roku 2014 zatrudnił 3 pracowników. Z uwagi na brak kontraktów odwołujący powziął decyzję o przyjęciu do pracy pracownika na stanowisku „specjalisty ds. marketingu” celem wyszukiwania nowych zleceń. K. P. (1) jest dla T. B. osoba obcą. T. B. wykonywał prace instalatorskie u rodziców ubezpieczonej i w trakcie pracy doszło do porozumienia dotyczącego zawarcia umowy o pracę i K. P. (1).

Umowa o pracę między stronami została zawarta w dniu 1 sierpnia 2013 roku na stanowisko specjalisty ds. marketingu na czas określony do 31 grudnia 2014 roku w wymiarze pełnego etatu z wynagrodzeniem 1.600 zł miesięcznie. W umowie w pkt 6 było zaznaczone, że miejscem świadczenia pracy jest miejscowość J..

Zakres czynności został odwołującej przedstawiony ustnie i do jej obowiązków należało dbanie o dobry wizerunek firmy, reklamę, dystrybucję, rozliczenie klientów wraz z fakturowaniem, pozyskiwaniem nowych klientów, odbieranie towaru z hurtowni. Biuro mieściło się w domu w J.. Ponadto ubezpieczona pracowała jako animator na imprezach muzycznych, dożynkach i zadaniem jej było zabawianie dzieci.

W aktach osobowych K. P. (1) znajdują się dokumenty: dyplom ukończenia studiów na kierunku kosmetologia (...) im. K. M. w P., zaświadczenie lekarskie, ewidencja czasu pracy, roczna karta wynagrodzeń, informacje o dochodach.

dowód; akta osobowe K. P. (1)

Organ rentowy przeprowadził postępowanie wyjaśniające odnośnie ustalenia zasadności zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego oraz prawidłowości ustalenia wysokości podstawy wymiaru składek K. P. (1).

Jak wynika z przeprowadzonych ustaleń ubezpieczona K. P. (1) została zgłoszona w dniu 26 sierpnia 2013 roku do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych od dnia 1 sierpnia 2013 roku. Zgodnie z listami płac ubezpieczona otrzymała następujące wynagrodzenie;

za sierpień 2013 roku – 1186,36,64 zł- wynagrodzenie za pracę, za okres do 24 września 2013 roku- wynagrodzenie za pracę, od 25 września 2013 roku do 26 października 2013 roku - wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy finansowane ze środków pracodawcy, a od 27 października 2013 roku do 31 grudnia 2013 roku organ rentowy wypłacił zasiłek chorobowy z ubezpieczenia chorobowego a następnie zasiłek macierzyński.

Organ rentowy ustalił ponadto, że kondycja finansowa płatnika składek kształtuje się następująco; na dzień 31 grudnia 2012 roku, przychód w wysokości – 280,695,38 zł dochód – w wysokości – 13.815,71 zł.

Zaskarżoną decyzją z dnia 7 lutego 2014 roku zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. stwierdził, że K. P. (1) nie podlega ubezpieczeniom emerytalnym, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu umowy o pracę u płatnika składek T. T. B. w okresie od dnia 1sierpnia 2013 roku.

Przedmiotem sporu w rozpoznawanej sprawie jest rozstrzygnięcie, czy K. P. (1) w okresie od dnia 1 sierpnia 2013 roku winna podlegać ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu chorobowemu i wypadkowemu z tytułu umowy o pracę zawartej z płatnikiem składek T. T. B. w okresie od dnia 1sierpnia 2013 roku.

K. P. (1) słuchana w toku rozprawy oświadczyła, iż z zawodu jest kosmetologiem, zameldowana jest na stałe w P., lecz tam nie mogła znaleźć pracy w swoim zawodzie i w związku z tym przyjęła pracę u odwołującego o którą sama prosiła na stanowisko menadżera d/d marketingu. Umowa o pracę została zawarta 1 sierpnia 2013 roku na czas określony do 31 grudnia 2014 roku z wynagrodzeniem 1600 zł miesięcznie. Do zadań ubezpieczonej należało pozyskiwanie nowych klientów i w okresie zatrudnienia pozyskała 2 osoby, u których T. B. wykonywał prace instalatorskie, przywożenie towaru z hurtowni, sprawdzanie ogłoszeń. Ponadto brała udział w imprezach muzycznych, były to imprezy dziecięce na których była animatorem. Prace wykonywała do 24 września 2013 roku, a dziecko urodziła w dniu 15 maja 2014 roku. W tym okresie mieszkała u rodziców w J..

Również pracodawca T. B. zeznał, iż zatrudnienie K. P. (1), było związane z pozyskiwaniem nowych klientów. Odwołująca poszukiwała nowych kontrahentów poprzez zostawianie ulotek, wizytówek w miejscu prowadzonej budowy, ponadto umawiała T. B. na rozmowy z potencjalnymi pracownikami. Zakres obowiązków był przedstawiony ustnie.

Fakt wykonywania pracy przez K. P. (1) potwierdził świadek; M. W., który zeznał, że ubezpieczona odbierała w roku 2013 z hurtowni w której pracuje towar zamawiany przez T. B., było to około 3,4 razy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego, akt osobowych, a ponadto w oparciu o zeznania odwołującego oraz ubezpieczonej i świadka.

Na podstawie przepisów art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205 poz. 1585 ze zm.) pracownik objęty jest obowiązkowymi ubezpieczeniami: emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym.

Zgodnie z art. 13 pkt 1 ustawy obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym powstaje od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku. Obowiązek zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych spoczywa na płatniku składek (art. 36 ust. 2 ustawy), którym jest pracodawca (art. 4 pkt 2 lit. a ustawy).

Na podstawie art. 86 ust. 2 ustawy Zakład Ubezpieczeń Społecznych w ramach przeprowadzanych kontroli może między innymi ustalać uprawnienia do świadczeń z ubezpieczeń społecznych, może więc badać fakt zawarcia umowy o pracę oraz jej ważność, celem stwierdzenia objęcia pracownika ubezpieczeniami społecznymi (wyrok SN z dnia 23 lutego 2005 r. sygn. akt III UK 200/04, publ. OSNP z 2005 r. Nr 18, poz. 252).

Osoba kwestionująca stanowisko organu rentowego zawarte w wydanej po przeprowadzeniu postępowania kontrolnego decyzji zobowiązana jest nie tylko do podważania trafności poczynionych przez organ rentowy ustaleń, ale również – nie ograniczając się wyłącznie do polemiki z tymi ustaleniami – winna, zgodnie z treścią przepisu art. 6 k.c., wskazać na okoliczności i fakty znajdujące oparcie w materiale dowodowym, z których możliwym byłoby wyprowadzenie wniosków i twierdzeń zgodnych ze stanowiskiem zaprezentowanym w odwołaniu.

Analiza całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego i to zarówno osobowego, jak i rzeczowego prowadzi do wniosku, że odwołujący zadaniu temu sprostali.

Z akt sprawy wynika bowiem niezbicie, że K. P. (1) od dnia 1 sierpnia 2013 roku, tj. od dnia nawiązania z odwołującym stosunku pracy, do dnia 24 września 2013 roku, tj. do dnia przejścia na zwolnienie lekarskie wykonywała obowiązki pracownicze wynikające z umowy o pracę.

Za nieuzasadnione zatem uznać trzeba wszelkie twierdzenia pozwanego organu rentowego, że umowa o pracę zawarta pomiędzy stronami została dla pozorów: wyłącznie w celu objęcia K. P. (1) obowiązkiem ubezpieczenia społecznego.

W tym miejscu podkreślić należy, że zgodnie z przyjętym w judykaturze stanowiskiem sam fakt, że zawierające umowę o pracę strony kierują się wyłącznie objęciem pracownika ubezpieczeniem społecznym nie może skutkować nieważnością takiej umowy. Także dążenie przez kobietę w ciąży do podlegania pracowniczemu ubezpieczeniu

społecznemu nie może być uznane za sprzeczne z prawem, skorzystanie bowiem z ochrony gwarantowanej pracowniczym ubezpieczeniem społecznym jest legalnym celem zawierania umów o pracę, niemniej niezbędne jest wykazanie realizowania postanowień umowy, co w przedmiotowej sprawie – jak już wskazano – nastąpiło.

Zgodnie bowiem z treścią przepisu art. 83 § 1 k.c. zdanie pierwsze oświadczenie woli złożone jest dla pozorów wtedy, gdy z góry powziętym zamiarem stron jest brak woli wywołania skutków prawnych, przy jednoczesnej chęci wprowadzenia innych w błąd co do rzekomego dokonania określonej czynności prawnej. Gdy pod pozorowaną czynnością prawną nie kryje się inna czynność prawna, mamy do czynienia z tzw. pozornością zwykłą.

W judykaturze przyjmuje się przy tym, że nie jest istotne, czy strony zawierające umowę o pracę miały realny zamiar wzajemnego zobowiązania się pracownika do świadczenia pracy, a przez pracodawcę do zapewnienia pracy i wynagrodzenia za nią – lecz, to, czy zamiar stron został w rzeczywistości zrealizowany (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2006 roku, II UK 202/05, publ. LEX nr 1001204; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 2001 roku, II UKN 244/00, publ. LEX nr 55418; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2006 roku, II UK 164/05, publ. LEX nr 192461).

Podporządkowanie pracownika na gruncie art. 22 § 1 kp. może mieć charakter organizacyjny i polegać na określeniu przez pracodawcę czasu pracy i wyznaczeniu zadań, natomiast co do sposobu ich realizacji pracownik ma pewien zakres swobody / wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 września 1999 roku I PKN 277/99, OSNP 2001/1/18/.

Według zaś art. 8 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy, czyli zatrudnioną przez pracodawcę. Przyjęcie, że dochodzi do powstania stosunku pracy, niezależnie od tego, czy pracownik do pracy przystąpi, obalone jest ustalenie, że pomimo zawarcia umowy nie nastąpiło zatrudnienie pracownika. Dlatego

w sytuacji, gdy po zawarciu umowy o pracę pracownik podejmie pracę i ją wykonuje, a pracodawca godzi się na to, nie można mówić o pozorności

i przeciwnie – pozorność występuje w przypadku nie realizowania przez pracownika czynności pracowniczych.

W ocenie Sądu wynagrodzenie ubezpieczonej w wysokości 1600 zł miesięcznie było wynagrodzeniem minimalnym, nie wygórowanym, biorąc pod uwagę jej dotychczasowy staż pracy oraz zakres wykonywanej pracy, a także kondycję finansową pracodawcy.

Transponując powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy stwierdzić trzeba – jak wskazano na wstępie – że twierdzenia pozwanego organu rentowego kwestionujące ważność umowy o pracę z dnia 1 sierpnia 2013 roku, jaką zawarła K. P. (1) z T. T. B. w J. są pozbawione podstaw.

Konkludując stwierdzić trzeba, że odwołania są uzasadnione, albowiem postępowanie dowodowe wykazało, że po nawiązaniu stosunku pracy w dniu 1 sierpnia 2013 roku K. P. (1) wykonywała obowiązki pracownicze zgodnie z treścią zawartej umowy.

W związku z powyższy Sąd w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdził, iż K. P. (1) jako pracownik u płatnika składek T. T. B. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu począwszy od 1 sierpnia 2013 roku

Ponadto zgodnie art. 98 § 1 i § 3 kpc oraz § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) Sąd zasądził od pozwanego na rzecz odwołującej kwotę 258 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (punkt II, wyroku).

SSO Anna Walczak – Sarnowska